

ALMINDELIGE PINDSVIN.

Hugormen ikke havde Mangel paa Gift. Pindsvinet lugtede snart Hugormen (det lader sig nemlig langt mere lede af sin skarpe Lugtsans end af sit daaelige Syn); det ste sig straks og krobs uden Frygt til Hugormen og snusede til den lange fra Halen til Hovedet iser til dens Gab. Det sikkede sine Saar og fik atter et Bid i den udstrakte Tunge; uden at lade sig forurolige heraf vedblev Pindsvinet at snuse, ja endog at berore Hugormen med Tungen, men uden at bide. Pludselig greb det imidlertid Hugormens Hoved, knuste det med Gifftænder og Gifftkertler og aad den op indtil Midten af Kroppen. Derpaa lod det atter Ungerne patte; om Aftenen fortærede det Resten af Hugormen samt desuden en nyfødt Hugormunge, Dagen efter tre andre, og baade det selv og dets Unger befand sig i bedste Velgaaende efter disse Maaltider. Saarene efterlod heller ikke den mindste Haevelse eller Betændelse. Senere bestod det samme Pindsvin lignende Kampe med Hugorme, og det knuste altid først Hovedet paa disse, medens det ikke brugte denne Fremgangsmaade over hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende Dyr ikke kan komme Pindsvinet til livs uden at stikke sig, og derfor har lader det være i Fred.

Det er mærligt, at Pindsvinet højt Grad er uimodtageligt for Sif, saa at det ikke alene uden Skade kan aade Giftslanger, men ogsaa Dyr, f. eks. de bekjendte spanske Bluebiller, hvis Gift virker, naar man kommer i Mave. Det tager imøde ikke den ringste Skade af Hugormens giftige Bid, som dog i Stand til at kunne dræbe Dyr, der er tredve Gangs større end Pindsvinet. Naturforskeren Lenz fortæller følgende om et Pindsvins Kamp med en Hugorm:

Jeg fangede en Gang et Pindsvin, som jeg lagde i en stor Kasse, hvor det to Dage efter fædte 6 Unger, som det trodlig plejede. For at prøve dets Appetit gav jeg det godt forskellig Næring. Det syntes at holde mest af Mus, Insekter og Larver og aad kun Frugt, naar det ikke kunde faa dyrisk Føde; da jeg i to Dage ikke gav det andet at øde end Frugt, døde to af dets Unger, som Mælk. Seks Dage efter Ungerne Fødsel, satte jeg en stor Hugorm ned til Pindsvinet, medens Ungerne pattede, efter at jeg først havde overbevist mig om,

at Hugormen ikke havde Mangel paa Gift. Pindsvinet lugtede snart Hugormen (det lader sig nemlig langt mere lede af sin skarpe Lugtsans end af sit daaelige Syn); det ste sig straks og krobs uden Frygt til Hugormen og snusede til den lange fra Halen til Hovedet iser til dens Gab. Det sikkede sine Saar og fik atter et Bid i den udstrakte Tunge; uden at lade sig forurolige heraf vedblev Pindsvinet at snuse, ja endog at berore Hugormen med Tungen, men uden at bide. Pludselig greb det imidlertid Hugormens Hoved, knuste det med Gifftænder og Gifftkertler og aad den op indtil Midten af Kroppen. Derpaa lod det atter Ungerne patte; om Aftenen fortærede det Resten af Hugormen samt desuden en nyfødt Hugormunge, Dagen efter tre andre, og baade det selv og dets Unger befand sig i bedste Velgaaende efter disse Maaltider. Saarene efterlod heller ikke den mindste Haevelse eller Betændelse. Senere bestod det samme Pindsvin lignende Kampe med Hugorme, og det knuste altid først Hovedet paa disse, medens det ikke brugte denne Fremgangsmaade over hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende Dyr ikke kan komme Pindsvinet til livs uden at stikke sig, og derfor har lader det være i Fred.

DET ALMINDELIGE PINDSVIN. (Efter Brehm). Det lille Dyr er almindelig til at se det baade paa Land og i Haverne i det nordlige Europa. Det er det almindelige Pindsvin, der hører til Insektaænderne. Navnet "Pindsvin" hidrørs fra de stive og spids Pigge, som dette Dyr er beklædt paa Baggen og Siderne med, og dels fra afstumpede Tryne, som dets ender med, hvorfed det faar med Svinets Hoved. Pindsvinet er et lille, plumbbygget Dyr en kraftig og tyk Krop, laveamer og en ganske kort Hale. Det er almindelig udbrædt ikke alever hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende Dyr ikke kan komme Pindsvinet til livs uden at stikke sig, og derfor har lader det være i Fred.

DET ALMINDELIGE PINDSVIN. (Efter Brehm). Det lille Dyr er almindelig til at se det baade paa Land og i Haverne i det nordlige Europa. Det er det almindelige Pindsvin, der hører til Insektaænderne. Navnet "Pindsvin" hidrørs fra de stive og spids Pigge, som dette Dyr er beklædt paa Baggen og Siderne med, og dels fra afstumpede Tryne, som dets ender med, hvorfed det faar med Svinets Hoved. Pindsvinet er et lille, plumbbygget Dyr en kraftig og tyk Krop, laveamer og en ganske kort Hale. Det er almindelig udbrædt ikke alever hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende Dyr ikke kan komme Pindsvinet til livs uden at stikke sig, og derfor har lader det være i Fred.

DET ALMINDELIGE PINDSVIN. (Efter Brehm). Det lille Dyr er almindelig til at se det baade paa Land og i Haverne i det nordlige Europa. Det er det almindelige Pindsvin, der hører til Insektaænderne. Navnet "Pindsvin" hidrørs fra de stive og spids Pigge, som dette Dyr er beklædt paa Baggen og Siderne med, og dels fra afstumpede Tryne, som dets ender med, hvorfed det faar med Svinets Hoved. Pindsvinet er et lille, plumbbygget Dyr en kraftig og tyk Krop, laveamer og en ganske kort Hale. Det er almindelig udbrædt ikke alever hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende Dyr ikke kan komme Pindsvinet til livs uden at stikke sig, og derfor har lader det være i Fred.

DET ALMINDELIGE PINDSVIN. (Efter Brehm). Det lille Dyr er almindelig til at se det baade paa Land og i Haverne i det nordlige Europa. Det er det almindelige Pindsvin, der hører til Insektaænderne. Navnet "Pindsvin" hidrørs fra de stive og spids Pigge, som dette Dyr er beklædt paa Baggen og Siderne med, og dels fra afstumpede Tryne, som dets ender med, hvorfed det faar med Svinets Hoved. Pindsvinet er et lille, plumbbygget Dyr en kraftig og tyk Krop, laveamer og en ganske kort Hale. Det er almindelig udbrædt ikke alever hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende Dyr ikke kan komme Pindsvinet til livs uden at stikke sig, og derfor har lader det være i Fred.

DET ALMINDELIGE PINDSVIN. (Efter Brehm). Det lille Dyr er almindelig til at se det baade paa Land og i Haverne i det nordlige Europa. Det er det almindelige Pindsvin, der hører til Insektaænderne. Navnet "Pindsvin" hidrørs fra de stive og spids Pigge, som dette Dyr er beklædt paa Baggen og Siderne med, og dels fra afstumpede Tryne, som dets ender med, hvorfed det faar med Svinets Hoved. Pindsvinet er et lille, plumbbygget Dyr en kraftig og tyk Krop, laveamer og en ganske kort Hale. Det er almindelig udbrædt ikke alever hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende Dyr ikke kan komme Pindsvinet til livs uden at stikke sig, og derfor har lader det være i Fred.

DET ALMINDELIGE PINDSVIN. (Efter Brehm). Det lille Dyr er almindelig til at se det baade paa Land og i Haverne i det nordlige Europa. Det er det almindelige Pindsvin, der hører til Insektaænderne. Navnet "Pindsvin" hidrørs fra de stive og spids Pigge, som dette Dyr er beklædt paa Baggen og Siderne med, og dels fra afstumpede Tryne, som dets ender med, hvorfed det faar med Svinets Hoved. Pindsvinet er et lille, plumbbygget Dyr en kraftig og tyk Krop, laveamer og en ganske kort Hale. Det er almindelig udbrædt ikke alever hele Europa, men ogsaa over del af Asien. Det er ikke selvestigt, men lever alene eller i højeste sammen med sin Mage indretter sig en Bolig under Bur-Risbunkur eller i hule Traer, ligesom danner som oftest af en lille Hale, som den enten finder eller graver med stor Møje i Jorden; saa kun en Fod ned i Jorden har to Udgange, sædvanligt mod Nord, og det flytter ligesom over disse Udgange under helle sydlige eller nordlige Vinde. Kullen begynder at indfinde om Efteraaret, faar Pindsvinet vilt med at indrette sin Vinterbolig. Det graver Hulen dybere og er sig et blødt Leje af Halm, Hos, og Lov, som det bærer hjem til Ryggen efter først at have været sig omkring i Løvet og spiddet paa Piggene; paa samme Maade er det ogsaa Frugter hjem med. Naar Boligen er blevne indsat paa det bedste, legger Dyr til Ro i den og tilbringer nu helle Vinteren her i Dvale, som sædvanlig varer til ind i Marts Maaned. Den Tid af Aaret, hvor det er i virksomhed, tilbringer det som oftest Dagen sovende i sin Bolig og kommer først frem om Aftenen for sege Næring, naar det begynder at blive mørkt. Dets Næring består især af Insekter og disses Larver, Regnorme, nøgne Snegle, men også ogsaa Frugter, Rødder og Skov- og Markmus. Da det rydder en Mængde af de skadelige Insekter og Larver samt tillige Larver ikke saa ganske faa Mus mellem Aar og Dag, er det altsaa meget nyttigt Dyr for Landmænd, som han derfor bør frede om enhver Maade. Da Pindsvinet er begejstret paa Ryggen og Siderne, men det som et Beskyttelsesmidel mod Angreb af andre Dyr. Ved hjælp af et seregent Muskellag under Hudnen kan det nemlig bevæge disse Pigge og efter Behag enten ikke eller lægge dem. Saar snart det tror sig i Fare ruller det sig sammen, saa at det kommer til at gne en Kugle med en Fordyning imod Bugen, i hvilken det skjuler sin Snude, alle fire Lemmer og Stumphalen. Piggenes stritter da til alle Sider, saa det angribende D